

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Május. 17.

20. szám.

Az internátus kérdéséhez.

Az elmúlt hónapban lapunk több számá-
ban folytatólag foglalkoztunk azzal a
szomorú helyzettel, a melyben az erdészeti és vadászati személyzet általában, de kivált annak alantasabb fokon álló része gyermekek iskoláztatása tekintetében leledzik s rámutattunk arra, hogy mennyire fontos és célszerű lenne egy vagy több olyan internátusnak a felállítása, a melyben az arra ráutalt szegény sorsu erdészeti és vadászati gyermekek az iskolai szorgalmi idő tartamára vagy teljesen ingyenes, vagy pedig csekélyebb fizetési ellátással fevehetők és elhelyezhetők lennének.

Cikksorozatunk befejezésében nagy vonásokban rámutattunk azokra a módozatokra is, a melyek alkalmazása mellett a kérdés megoldását lehetségesnek tartjuk, a részletes tervek kidolgozását egy nagyobb szabásu munkánknak tartván fenn, a mely munkára egyuttal előfizetési felhívást is kibocsátottunk, jelezve egyuttal azt is, hogy a befolyó előfizetési díjak 25 százaléka lenne hivatva a nemes célra szolgáló alapot megteremtteni, mely alapon azután tovább lehetne építeni s rövid idő alatt létesíteni a nagyszabásu alkotást. Nyilvánvaló, hogy az internátus dolgában megírni szándékolt tanulmány kiadásánál

nem önző cél, nem nyereszkesedési vágy vezet lapunk szerkesztőjét, mert hiszen az internátus alaptőkéjének megvetésére szánt huszonöt százalék után fenmaradó előfizetési díj alig elégséges a nyomdai és egyéb költségek fedezésére s így csak az ügy, a nemes cél iránt való lelkesedés az a mozgató erő, mely ilyen nagy és terhes munka elvállalására ösztönöz s melynek sikere kétségtelen lenne, ha azok szívében, kiket a dolog legközelebbről érdekel, hasonló lelkesedés honolna.

Sajnos, a tapasztalatok azt látszanak bizonyítani, hogy az erdészeti és vadászati személyzet mindennel inkább szeret és akar törődni, mint a saját érdekeivel. Legjobban bizonyítja ezt az a körülmény, hogy bár több hét mult el azóta, hogy az ügygyel foglalkoztunk s a megírandó tanulmányra vonatkozó felhívásokat kibocsátottuk, eddig még egyetlen egy jelentkező sem akadt, kinek figyelmét ez a rendkívüli fontos dolog megragadta volna s ki késznek nyilatkoznék azt támogatni. Ugy látszik, hogy nemesebb eszmék nem találnak nálunk vishangra s távol áll tőlünk ilyenekre bármi csekély áldozatot hozni. Mit törődnénk mi még a gyermekeink nevelésével is? A mi becsvágyunkat teljesen kielégítené az egyenruha ezüst zsinórzata és az »ur« titulus, a többi mind csak mellékes dolog, felesleges cafrang, a mely nélkül éppen úgy ellehetünk, mint ahogy voltak apáink és nagyapáink.

Az ember szive elszorul, mikor az ilyen hi-

deg közönyösséget látja s a mellett tapasztalni kell, hogy az a közönyösség leginkább csak az erdészeti és vadászati személyzet tulajdonsága.

Indokolt és méltó a mi felháborodásunk akkor, midőn látjuk, hogy szinte szegény sorban levő más ágazatbeliek mennyire igyekeznek gyermekeiknek nevelését biztosítani. Vannak már internátusai a vasutasoknak, a tanítóknak, most legujabban pedig a gazdatisztek iparkodnak a gyermekeik részére ilyet létesíteni.

Az utóbbira vonatkozólag a Budapesti Hírlap folyó hó 6-iki számában a következőket találjuk:

„Internátus gazdatisztek árvái és gyermekei részére. A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete mult évi jubiláris esztendőjének emlékére 20.000 korona alapítványt tett és országos gyűjtést indított, hogy a mostoha viszonyok közt élő gazdatisztek gyermekei és árvái részére Budapesten internátust létesítsen. A magyar föld gondozói az egyesület felhívására serényen adják össze a maguk filléreit, de lelkesedéssel karolták fel a tervet a magyar föld urai is. Nap-nap után érkeznek adományok a Gazdatisztek Egyesületéhez, úgy, hogy előreláthatólag az internátus létesítéséhez szükséges tőke még az év folyamán együtt lesz. A Gazdatisztek és Erdőtisztek Egyesülete Budapesten, Üllői-ut 25. szám alatt van. A nemes célra szánt adományokat itt fogadják el.”

Ime a szinte nem valami fényes sorban élő gazdászok sietnek az ő filléreikkel lehetővé tenni az internátus felállítását, pedig azoknál is a garas két krajcár.

Igaz, hogy ezeknél a kezdeményező a — «Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete» volt, mely egy maga 20.000 ezer

korona alapítványt tett erre a nemes célra, de hát ezt honnan tehette? Bizonyosan csak azokból a fillérekből, melyeket a tagjai pénztárába befizettek.

Nekünk is van ugyan egy Országos Erdészeti Egyesületünk, mely sok száz ezer korona vagyon felett rendelkezik s melynek tőkájén hasonló vagy még nagyobb alapítvány tétele alig ütne nagyobb rést, van a kincstári erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyező alapunk, mely szinte tekintélyes alaptőkével rendelkezik s ez is hozzájárulhatna az internátus megalapításához, de ezek ebben a tekintetben úgy látszik nem szándékoznak megtenni a kezdeményező lépéseket.

Látva már most azt, hogy ha magunk, mi kicsinyek nem látunk a dologhoz, abból vagy soha sem lesz semmi, vagy pedig beláthatatlan időkre elodázódik, ragadjuk mi magunkhoz a kezdeményezés nehéz munkáját s ne riadjunk vissza semmi féle akadályoktól.

Ha egyelőre csak pár ezer, vagy csak pár száz koronát tudunk is első munkálkodásunk eredményeképp felmutatni, már módunkba lesz az ügyet aktuálissá tenni s szinte kényszerhelyzetbe juttatni az erdőbirtokosokat, vállalkozókat, a nagy közönséget, hogy nemes célú törekvéseinkben segítségünkre siessenek.

Ne riasszon vissza az, hogy csak alacsony, szegényes helyzetben vagyunk; hiszen az Üdvözítő sem palotában, hanem jászolban született

Utolsó találkozás.

— Irta: Nézsai R. Pál.

A felkelő nap aransugáros fénycsóvákat szórt a magyar táborra.

A vörös selyem fejedelmi sátor előtt fehér farkasbőr kacagányos, lovas zenekar fújta a reggeli köszöntőt.

Bánffy Farkas, a »kuruckirály« testőrhadnagya, kilépett ura sátorából. Azután lóra pattant s kiadta a fejedelem parancsát: »Előre«.

A bércek csakhamar ezerszeresen visszhangzottak a kürtösök, siposok harci jeleitől.

A barnaképű tatárlovasság, követve a moldvai bocskoros gyalogosoktól, megindult a keskeny hegyi

uton, a mely kanyarogva kigyózott le — Magyarországra.

Majd jött Thököly Imre derékhada élén. Fényes, labancverő seregéből csak a lovas zenészei s vagy négy-ötszáz jó vitéze maradt meg.

Az ifju fejedelem hajfűrtjei közé korai ezüstszalakat szótt a hazafiui gond. Vállait megrokkantotta a szabadság védelmében eltöltött esztendőök örökös táborozása.

Tünődve lovagolt a vizmosásos utakon. Egyik oldalról a murza, a tatár hadak vezére, másik oldalán Kucsuk basa, a török sereg vezére, lovagoltak.

Nyomukban a kíséret. Vegyesen magyar és török daliák.

A bérctetőn, hogy Erdély immár látható lett, megállt Thököly.

Szemében kétség és remény kifejezésével tekintett végig seregén. A melynek ma győzni vagy halni kell.

A győzelem: Erdély leigázását, a veszített csata az ő szabadságának végét jelenti.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyujtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükséglet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormánynak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segélyével mindjárt némi alaptőke is gyűjtessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivitelének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi május hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözlettel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője és kiadója.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdömunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság” előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZÁSZSEBES.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Május. 17.

20. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 14–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszú gyakorlatunk alatt — a betekinthesz számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos áron készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földművelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

A nagy kereslet miatt újból 15000 sorsjegyet bocsátottunk ki!

Ugy ezen új, valamint a régi sorsjegyek kaphatók:

HAVAS TESTVÉREK

Budapest, V., Lipót-körut 17.

A hirneves bankházban, ahol már számos nagy nyereményt nyertek. Ily szerencsés sorsjegyek helyben kaphatók:

Hientz József

papirkereskedőnél

Több nyeremény, mint eddig!

1/8 sorsjegy Főnyeremény: 1/4 sorsjegy
1.50 korona. **egy millió** 3.— korona.

Vásároljunk mielőbb!

Sorsjegyek részletre.	Váltó leszámítolás.
Kölcsönök sorsjegyekre	Jelzálogkölcsön.
Értékpapírok vétele és eladása.	Hitelműveletek.
Tőzsdei megbízások az összes tőzsdékre.	Alapítások.
	Óvadékok.
	Tőzsdeügyletek.

Minden bankügyletet előnyösen teljesít

HAVAS TESTVÉREK

budapesti tőzsdetagok bankháza,
Budapesten, Lipót-körut 17.

Tőzsdetudósítások

 ingyen és bérmentve.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyvertechnika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél** rögtöni lökészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármely helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János

Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórás, főttalálója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

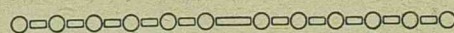
Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Hazai élővad kereskedés!

Uhukat, medvéket, farkasokat, a ragadozó emlősök és madarak minden fajtát, minden élő vadat, tyukokat libákat, mocsári szárnyasokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér.

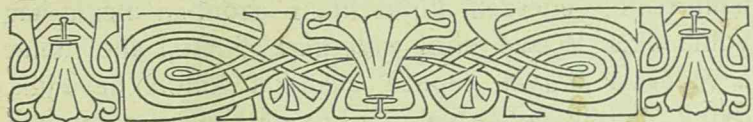
Mayer Ede

élővad kiviteli áruháza (saját házában.)
Savanyukut (Sopron vármegye)
Magyarország.

s alkotása mégis uralja az egész világot s glóriát vont az Ő feje körül.

Ne hagyjuk kiragadni a kezünkéből a kezdeményezés dicsőségét, hanem legyen az a miénk, a szegényeké, a kik a szegényeken akarunk s ha akarunk, tudunk is segíteni!

A vadászati szempontból kártékony madarak.

— írta: *Dorning Henrik.* —

A haszon és kár fogalma.

Kissé akadémikus ize van, hogy meghatározással kezdem; azonban megnyugtatóan kijelentem, nem holmi pontosan körülárgolt definíciót akarok nyújtani, csupán kis utbaigazítót, mi mindennel kell számolnunk előbb, mintsem valamely élőlényre kimondanók a halálos ítéletet.

Vannak tudósok, a kik tagadják, hogy a hasznos és káros állatokra való különböztetés egyáltalán megállanának a helyét. Az állat hasznát még csak elismerik annyiban, hogy egyik a bőrével, a másik a húzával szolgál; elismerik a kárt is annyiban, hogy a róka fogta tyukot nem a gazdája költheti el. Tagadják azonban a közvetett hasznát s ezzel kapcsolatban a közvetett kárt. Szerintök a természet rendjében csak szükséges állatok vannak.

Ebben a sok okoskodásban van sok igazság, de éppen annyi hamis közvekeztetés is. Ha el tudnók képzelni a föld állati és növényi természetét az ember befolyása nélkül, ha nem élne ember ezen a mi öreg plánetánkon: akkor igaz volna a mondás: »Nincs

hasznos és nincs káros állat, csak éppen szükséges állatok vannak.« Persze a további kérdés még az lehetne, miért szükséges hát egyik, avagy a másik? Erre a válasz már igen nehéz volna, végeredményében pedig a világteremtés örök rejtélyébe fulladna belé. Némi indokolást azért adhatnók a dolognak. Miként az egész világ egyetemes életében, úgy a földi tenyészetben is minden kölcsönös függésben áll. Egy-egy földterület sajátos területi és felületi tagozódásával, flórájával, faunájával, egyetemben zárt életközösséget alkot, ennek keretén belül egyensúlyban van minden és ha a mérleg jobbra megbillennék, nyomban megrakodik a baltányér s újból helyre állítja a rendet. Vagyis: ha valamelyik állat-, vagy növényfaj bármely okból nagy szaporodásnak indulna, szaporodnak ellenségei is, visszaszorítván csakhamar eredeti korlátai közé. Csakis kívülről ható tényezők bíráják az életközösség jellegét megváltoztatni, tényezők, a melyek sorában valamikor régen a vulkánok kitörése, földrepedések, vetemedések és elcsuszamlások, jégáradások, szélvészek stb. játszották a főszerepet, a legújabb időkben pedig az ember és a szakadatlan munkálkodása. Nos tehát, a míg az élet közösség zavartalan, míg annak tagjai kölcsönösen fékezik egymás szaporaságát: addig nem lehet haszonról, nem lehet kárról beszélnünk; a természet rendje az. Különben is, melyik állatfaj, melyik növény szempontjából bíráltnók el a hasznost és károst? Ehhez a döntéshez alányt kell keresnünk, ez alany érdekeit megvizsgáljunk, mert a haszon és kár elvont, relativ fogalmak. Nem szabad aztán elfelednünk, hogy az ember kinőtt a vázoltam életközösségből, a természet felett bizonyos foku uralásra tett szert, tehát működése oly tényező, mely zavarólag nyulhat bele a természet megállapodott viszonyaiba. Áll tehát, hogy a természet szüzi ölen nincs káros állat s növény, nincs hasznos sem, de ha elő áll az ember, ha saját énjé szolgálatába akarja hajtani:

Szomorú kilátás akár a hazafinak, akár a vezérnek.

Sóhajtván indult meg s hallgatagon léptetett kísérei között, mignem a völgybe értek. Itt a tatár murza előre vágiatott, hogy csapatját maga vezesse.

Mert megmondta Kucsuk basa a murzának:

— Vigyázz lovasaidra, mert ha szokásuk szerint csak a rablás, gyűjtogatás leszen vitézségük tüköre, bizony mondom neked: meglövetem őket álgyuimmal.

Hogy a murza elszárguldott, Bánffy Ferkas léptetett ura mellé.

Kucsuk basa ránézett Thökölyre. Azután fejét csóválva jegyezte meg:

— Uram, ha nem ismerném vitézséged, bizony hinném: félsz.

— És jól is tennéd — sóhajtotta Thököly.

Kucsuk bámulva nézett rá.

— Ugy van — folytatta Thököly — félek a győzelemtől, a mely Erdélyországra gyászos, félek a veszteségtől, a mely rám nézve az.

— Ne tarts semmi rossztól, nagyságos uram. Hiszen a tatárok ismernek engem — és Kucsuk kardjára ütött — rablásvágyunkat az én szemem előtt fékezik. Különben . . .

Zernyest felől puskaropogás, harci riadók zaját hozta a szél, félbeszakítva a basa mondókáját.

Thököly megfuvatta a riadót. A magyar és török csapatok sietve törtettek elő a hegyi utról, ki a völgybe.

A csapatvezérek elfoglalták helyüket. Majd a bivaloktól vontatott ágyusok is felálltak s a sereg megindult Zernyest felé.

Feleutban toppant eléjük a határhad.

Miután felverték az ellenséget s az nagyobb erővel csapott rájuk, hátat fordítottak.

Valósággal a hátukon hozták az ellenséget.

Thököly utat hagyott a társaság keresztülvágására. Azután az üldöző császári lovasságot kapta derékba.

Majd egész seregével előrenyomulva, fölállott a császári és erdélyi egyesült seregekkel szemben.

az egyik állatban, növényben jóbarátra, a másikban ellenségre talál.

Az ember saját szüségletére növényt természet, állatott tenyészt, vadászik, halászik. A melyik állat el-eszi a termését, elrabolja barmait, irtja vadjait, és fogdossa halait, azt ellenségnek tartja, igyekszik tőle óvni a jószágát, ha teheti, elpusztítja. Hasznosnak eleinte csak a közvetlenül szolgáló állatokat tartja, csak később veszi észre az ellenségei fékentartásán munkálkodókat és sorozza barátaik közé. Ennek révén jut el sokára a közvetett kár fogalmához is.

Baj, hogy matematikai pontok csak képzeletünkben vannak. A hasznos és káros állatokkal sem vagyunk különben. Sőt tovább megyek: igen gyakran kárnak tartunk olyasmit is, ami voltaképpen hasznunkra válik. Ha valaki lekésik a vonatról, bezzeg mérges; bizonyos, hogy pofon ütné azt, aki ilyenkor gratulálna a szerencséjéhez. A vonat azonban kisiklik, sok a halott, a sebesült; most ugyancsak örül a lekéssett utas a véletlennek. Azért igen-igen meg kell fontolnunk, mielőtt egy-két megszárnnyalt fogolyért halálra ítélnünk egész madárnemzedékeket, a helyett, hogy köszönettel volnánk érte, hogy megszabadítja területünket a tenyésztést csak rontó, beteges példányoktól.

Ezen a réven egészen a dolog érdemére térhetünk. Minden élet küzdelemben határozódik, s a természet világát a létküzdelem óvja a tespedéstől. Ha az ember a természetes életközösség-nyújtotta minden feltétel fölött szabadon rendelkezne, ha jómódon az az élet titkát tudná, akkor nem szorulna a természet-nyújtotta egyensúlyozóra és minden fölösleges élőlényt kipusztíthatna a földről. De mig erre nem képes, addig az okosság parancsa, hogy iparkodjék a természet nivelláló működését javára fordítani. Korlátoznia kell hasznos állatait, növényei ellenségeit, óvni működése támogatóit, de sohasem szabad elfelejtenie, hogy mig a természet rendjét ez emberi ész meg nem, szabhatja

addig mindennek, mi a természetben él, az ellenséggel is kell bírnia. Nem jogosulatlan az az állítás, hogy a német vadászok divatbahoza Raubzeugvertilung-nak a vadállomány itta meg a levét. Hajdanában sokkal kapitálisabb szarvasbikákat terítettek le, mint manapság, pedig akkor a medvéből, farkasból és hiuzból is több volt. No, de ezekért a fenevadakért azért nem sirunk, mert az első kettő néha még az embernek is neki esett; egészen kipusztítani azonban mégis kár volna őket. Persze, ahol vadaskert áll fenn, ahol tehát a vadászat tárgyát képező állatokat külön neveljük, óvjuk, etetjük, egyszóval, ahol minden életviszonyukba belényulunk, ott helyes, ha a rablókat, például a ragadozó madarakat meg nem tőrjük. Szabad vadászterületen azonban, hol a vadóvás a lelővésnél való kiméletben, némi kis téli etetésben, s esetleg a fészkelő helyek nyugalmanak megóvásában áll: ott nem szabad egy-egy nyulacska vagy fogoly elcsipésének nagy fontosságot tulajdonítanunk, mert bizonyos, hogy az esetek legtöbbszörében a gyöngé, beteges állatok esnek áldozatul, minek a tenyészt csak hasznát látja.

Levonhatjuk most már a következményeket. Van káros madár, van hasznos madár, de bizonyos, hogy amig teljesen függetlenné nem válhatunk a természettől, bizonyos fokig szükséges mindegyik. Szó sem lehet tehát a madarak pusztításáról s igaz vadásznak meg is kell tagadnia minden közösséget a „Vertilung”, nagyhangu hirdetésével. A nagy természetben sok minden megfér, mily szegény volna a tájék, ha egyetlen kánya sem enyelegne a levegőben, ha egy sólyom sem hasítaná azt!

A ragadozómadarak vadászata is nagy gyönyörűség, megér annyit, mint a szegény foglyok halomra puffogatása. Már csak a sport kedvéért is irgalom a a fejüknek. A lelőtt példányoknak pedig mindjárt meg kell nézni a gyomrát, s ha idők multán az év különböző szakában egy-egy fajból 10—12 példány-

Az ütközet ádá dühvel indult meg.

Erdély birtokáért folyt az. Hogy ki legyen az ur benn? Thökölly-e, a »Kuruckirály« — háta mögött a való hatalommal, a törökkel? Avagy az ifju Apafi — valóságban pedig Bécs?

Bánffy Farkas jól előre kiszemelte a maga emberét.

Egyenesen felé tartott hóka lovával.

Az is csakhamar észrevette Bánffyt s szintén előre rugtatott.

— Számolni jöttem, Béldi Ákos uram — toppan meg lovával, széles szabályával megkezdve a támadást.

— Szép csürhét hozott kegyelmed magával — gunyolódott Béldi, háritva, majd támadva.

— Miféle csürhét? — méltatlankodott Bánffy.

— Avagy ez a tatár csorda talán bizony a kegyelmetek urának, Thökölly Imrének lévén testőrsége? Pardont kérek, nem tudtam — csufolódott tovább Béldi.

— De majd jó testőrség telik Erdélyország uraiból. Mert az én uram a kegyelmeteknek ura is, Béldi uram.

— Ura ám a kutyának — ordította fel Béldi s szilaj haraggal mérte csapásait Bánffyra.

— Lám csak, hogy tüzeskedik kegyelmed, akár Hunyad alatt. Egykor. Régen. Hiszen talán emlékszik is még kegyelmed rá. Amikor Kornis Zsófia mián eresztettem kegyelmedbe egy ujjnyi vasat.

Béldit elöntötte a harag. Irtóztat csapásokat mért ellenfelére.

Mégis megmutattam kegyelmednek, hogy feleségem lett! — csikorgatta a fogait.

— Biz igazat szólt kegyelmed, vitéz Béldi uram — gunyolódott most már Bánffy, megnyomva a vitéz szót. — De hát nem nagy virtus asszony ellen hadonázni.

— De megtanítom ám kegyelmedet is móresre:

— Elhinném, el biz én, Béldi uram. Csak egy a hiba. — Hogy én a kegyelmetek árulásából immár

nak az étrendjébe pillantottunk, akkor magunk is elfogulttabbúl fogunk ítéletet mondani, s nem lövünk minden szárnyas ellen, a melyeknek horgas a csőre, éles a karma. (V. és A.)

Vadászati dolgok.

A foglyok helyhez kötése.

Hogy a foglyok bizonyos területeken állandóan maradjanak, kiváló vadászok a következőket javasolják: Minden mezőgazdasági munkás a, ki szántóföldeken fogolyfészkeket talál, az jutalom fejében minden tojásért kapjon 30 fillért. Azonban, ha a kaszálás alkalmából a fészkek megsérülne, a tojások azonban ép-ségben megmaradnának, akkor ha azokat a tulajdonosnak átszolgáltatja, 20 fillért kapjon. Ezen tojások közönséges kotlók alá helyeztetnek és a kikelt kis foglyok 2—3 napos korukban ugyanazon mezőre, hol találtattak a tojások, kiteendők. Ilyeténkép mód nyújtatik, hogy a fogoly állandóan a területen megmaradjon. (Igy írja ezt az Allgemeine Sportzeitung.)

A berlini vas. Csakis rókának való. Kevesebb vasrész alkotja, mint a német hattyunyakat. Ha kitapasztaltuk, merre állítsuk fel a vasat, már első éjjel sikerül a fogás. Igen fontos a jó csalétek. A vasat könnyen lehet kezelni és tisztán tartani. A vas eltevése előtt zsirral bekenendő. Weber Haynauból készít ily vasat, mely biztosan fog és könnyen kezelhető.

Ugyancsak Weber készít vadászszéket is, mely fákra is alkalmazható, ez tartóssága, könnyűsége és olcsósága által, az összes hasonló gyártmányokat felülmulja.

Weber rókafogója: «Vadászok öröme» sulya huszadfél kiló, ára 30 márka = 36 kor. A találmány

alapgondolata az, hogy a róka egyes köveken hagyja hulladékát. Egy ilyen műkövet készítenek, mely eltakarja a fából készült szekrénybe rejtett rugókat és iveket. A csapda összezáródása egy fonál meghúzása által történik. Mindezek és ehhez hasonló árucikkek megrendelhetők R. Weber cs. cs kir. udvari szállító legrégibb és elterjedtebb vadfogógyárában, Haynau, Porosz-Szilézia.

Hasznos tudnivalók.

Házi szemét- és hamutrágya.

A kisgazdának rendszerint még a kisbirtokákozá- képest is rendszerint kevés a trágyatermelő jószágá. Különösen kevés a szőlősgazdának, holott a szőlő- föld, miként ma már általánosan ismeretes csak bőse- ges trágyázással ad kielégítő terméseket és így a szántóföldtől vonja el a trágyát. Szüksége van tehát rá, hogy minden arra felhasználható anyagból, hulla- dékból trágyát készítsen és azzal javítsa a földjeit. Ilyen házi hulladék a többek között a szemét és a hamu.

A hamu magába véve igen értékes trágya, mert sok káliumot és foszfort tartalmaz, amelyek a nitro- génen kívül a növényzet legértékesebb tápanyagai. Különösen a székfoltok javítására rendkívül alkalma- tos. A háziasszonyok azonban a fahamut közönsége- sen lugkészítésre szokták kihasználni és mivel a lug- ban épp a káliumtartalmat vonjuk el a talajtól, az ilyen kilugozott hamu trágyaértéke jóval csekélyebb. Ami ellen persze nincs mit tenni, mert hiszen a háziass- szonynak a lugra is szüksége van, ámbátor nem tud- juk, nem-e többet érne a kilugozott káli a trágyában, mint az a néhány krajcár áru szóda, a mit vele

esztendők óta a hitetlenek közt élek. A hogy azt ke- gyelmed is jól tudja. Igy hát már csak még sem hi- szem, a mig meg nem mutatja a tanulmányát!

Béldi csak vérbe borult szemeivel vadul nézett Bánffyra. Szavát elfojtotta az indulat.

— Meg aztán, tudja kegyelmed — folytatta Bánffy, a hogy egy kis időt csíphetett a diskurzusra a hadakozás közben — nem irigylem én a kegyelmed sorsát. Siró asszonytól, sánta paripától mentsen meg az Isten.

— Mégis enyém az asszony — dühöngött Béldi.

Az ám — hagyta helyben Bánffy. — A teste a kegyelmedé. De a lelkét, azt nem erőszakolhatta ke- gyelmed birtokába! Az az enyém! Hallja kegyelmed? Béldi uram! Az kisért uttalan bujdosásomban, az kísér síromba is.

Tudta ezt Béldi is nagyon jól. És szörnyű elke- seredésében megfélekezett a védelemről. S miközben Bánffyt, a kit indulata szintén elragadott, megsebe- sitette, födetlenül hagyta magát. És Bánffy, utolsó erejét összeszedve hatalmas csapást mért rá.

A két ellenfél egyszerre fordult le nyeregből. A lovak patáitól feltört réten — álig két lépésre egy- mástól — két dalia nézte megtörő szemmel a nap futását az égen.

Köröskörül lassan elült a harci zaj.

Thököly kürtősei győzelmi harsonát fújtak.

Teleky Mihály holtan maradt a csatatéren. Hei- szter császári generális pedig foglyul esett.

— Győztünk! — Sóhajtott Bánffy, fejét fel- emelve.

— Sirhat rajta kegyelmed — rebegte Béldi.

— Halja kegyelmed, Béldi uram? Nekem nem jön fel többet a nap.

— Nekem se! feleli Béldi.

— Mondanék kegyelmednek valamit.

— Magam is abban a szándékban vagyok.

— Lássá kegyelmed, nem helyes, hogy mink a halál küszöbén állva, mint ellenségek váljunk el.

— Magam is ugy vélem.

megspórolunk. No de hát így sem vesz kárba. A kilugozott hamu aztán a többi szeméttel együtt a szemétdombra kerül, ha ugyan a gazdaasszony nem látja azt jobbnak a pitvar ajtótól néhány lépésnyire az udvarra kiönteni. Amikor aztán persze szemétdomb az egész udvar, a házigazda nagyobb tisztességére.

No de ne keressük mindig a nagyobbik hibát; annál kevésbé, hogy a magyar menyecske nemcsak magára, de háza tájára is takaros szokott lenni. A szemét tehát a szemétdombra kerül, mely ha jószág is van a háznál, egyuttal trágyadomb is. A szemét azonban nem való az istálló trágya közé. Nem pedig egyrészt azért, mert a szemétben rendszerint sok a mindenféle gazmag, amit a trágyával kihordva, a szántóföldet elgázositjuk; másrészt pedig azért nem való oda, mert a szemét között sok a toll, rongy és más olyan dolog, amely az istállótrágya között nem ér rá elkorhadni és így nem is alakul át trágyává. Legjobb tehát az istállótrágyát a szeméttől tisztán tartani, a szemetet pedig az udvar félreeső helyén kisebb gödörben, honnét a szél szét nem hordhatja, külön összegyűjteni. Ezt a szemetet időnkint jó lesz trágyalével meglocsolni és ha a gödör megtelt, sekélyen elföldelve, legalább egy éven át komposztta érlelni. Kihordani csak akkor tanácsos, ha teljesen egyenletes földszerű anyaggá alakult által és ennek gyorsítása céljából jó lesz azt félévenként egyszer lapáttal átforgatni és akkor a nagyobb kő, vas, cserépdarabokat stb. abból kidobni. Az ilyen jól beérett komposzttrágya gazmentes, mert az abba belekerült gazmag abban időközben kikelt vagy megrohadt és úgy kerti mint rétrágyának igen jó sikerrel használható. Valami sok és kiadó trágyát a szemétből ugyan nem csinálhatunk ily módon, de ez is jobb a semminél és azonkívül az udvar tisztántartását is megkönnyíti.

Jobban kihasználható a szemét a fekáltrágyakészítésnél, ahol az egészben vagy részben, a drága tőzegport pótolhatja. Az ürülék felfogó edénybe ugyanis, valamint az érlelő verembe is, tőzegpor

— Nyujtsa kegyelmed a kezét. Az enyém eltört, nem tudom csak a balt.

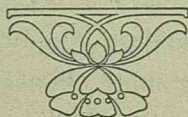
És hanyattfekve csuszott közelébe egymáshoz a két dalia, hogy utolsó kézszorítást váltsanak.

— Szegény, boldogtalan hazám! sóhajtott fel Béldi.

— Légy boldog, édes hazám! rebegette Bánffy is . . . És a lemenő nap utolsó sugara a két halott arcán előmlő nyugalomról tanuskodott, a kik életük java részén harcban, haragban állottak egymással. És az utolsó órákban, megtisztult érzelmekkel, csupán a haza sorsa töltötte el keblüket.

. . . Mert ilyenek voltunk — régen . . .

(Bp. H.)

helyett szemetet szórunk, persze jóval többet mint a tőzegporból. Valamennyire ez is meggátolja az árnyékszék elbűzölgését, az ürülék pedig felszikkasztja. E célból igen ajánlatos, hogy a szemét száraz helyen, egy fedett deszkatartányban gyűjtessék össze és abból egy kimustrált gabonarosta lemezzel a nagyobb téglá, cserépdarab és egyéb hulladék eltávolitassék. Legcélsebb tehát evégből egy akkora szemétládát készíteni, hogy annak tetejét egy ilyen ritka rostalemez teljesen fődje és arra öntve a szemetet, ide-oda ríszálással annak apraját a ládába hullatni, a nagyját pedig külön gödörbe hordani.

A hol a szemetet és a pöcegödörök tartalmát a gyepmesteri telepre hordják, a kettő keverve, fedett gödörben érlelendő komposztta.

A szemét és az ürülék komposztta feldolgozásával elég sok és elég jó trágyát termelhetünk és azonkívül a köztisztaságot is előmozdítjuk. Kíváncsú tehát hogy az arra hivatottak a föld népe között is ismeressék meg és népszerűsítsék a hazai hulladékok trágyává feldolgozásának módosait és hasznosságának tudatát.

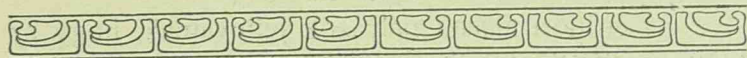

Madárvédelem és kalapdivat. Nemrégben járta az egész világsajtót az a mozgalom, a mely föladatul tűzte ki, hogy az esztelen divatnak ne essék évente ezer meg ezer szép tollu és aranyos fényű madár áldozatul. Angliában maga a királyné áll e mozgalom élén és mint hiteles tanúk állítják, fényes eredményt ért már eddig is el. Párisban ugyanerre a célra megalakult a madárvédő liga, a mely bátran küzd e ferdeség ellen. Sőt e napokban egy jótékony-celu előadást tartottak szabad ég alatt, a melyen szigoruan meg volt hagyva, hogy csak virágot, vagy structollat szabad a kalapon alkalmazni. Így is lehet elég színpompát és izlést kifejteni, és nem szabad gyilkos módon annyi ártatlan áldozatot szedni évente. Természetesen itt csak a legfelsőbb körök járnak elől a példával, mert a középosztály vakon követi a többieket, és teszi ezt jóban, rosszban egyaránt. Bizonyos hogy attól a mozgalomtól, a melyet a mi asszonyaink a tulipán jegyében indítottak, nem lesznek nagyon elragadtatva a külföldön, de mennyivel nagyobb fontosságú az ilyen dolog, mint a mikor mégis csak néhány ezer madárról van szó. Itt milliók forognak a kockán és a nemzeti öntudat ébresztése, az egyesülés komoly és történelmi jelentőségű célja.

Ehető föld. Japánban már régóta ismeretes egy agyagfajta. Ez a különös eledel vörös színű, igen lágy, zsiros fogatu és rágás közben a homoknak semmi közte. Azok szerint, akik már izlelték, olyan érzést kelt az emberben, mintha nagyon zsiros ételt ennék. Azok, akik vele élnek, vékony darabokat vágnak be-

lőle, nyílt tűznél megsütik és úgy eszik. Egy angol utazó újabban Új-Zélandból hozott ilyen ehető agyagot, melyet ott ember és állat egyaránt kedves eledelnek tart. Egy vegyész megvizsgálta a szokatlan eledelet s kimutatta, hogy abban vajmi kevés tápláló anyag van. Mindössze ugyanis egy és háromnegyed százalék szerves anyag van benne s 8 és egynegyed százalék chlorkáli, vagyis konyhasó és ezzel hasonlatos összetételű anyag. Hogy mi van az anyagban enni-
való és szeretni való, azt nem lehet tudni, de a japánok nagyon szeretik.

Veszedelmes italok. A kávé, amelynek már annyi bűnét ismerjük, most Lewin és Guillery berlini orvosok újabb súlyos váddal illetik. Azzal, hogy egy csomó szembajnak ő az előidézője. A legtöbb látási zavar a kávé mértéktelen élvezetére vezetendő vissza. Legalább a két orvos szerint. Sir Lauder Brunten, a híres angol orvos, viszont ugyanilyen súlyos váddal illeti az angolok legkedvesebb italát, a teát. Szerinte a tea étvágytalanságot és emésztési zavarokat okoz, ráadásul pedig idegességet szül. Az egyetlen derék, becsületes, mindenképpen hasznos ital a bor. Tessék bort inni, borban az erő és az igazság!

Nyilvános nyugtázás.

A járásiak sérelmeit feltüntető Emlékirat átnyújtásához felránduló kiküldöttünk utazási költségeinek fedezéséhez hozzájárultak: Holzbauer Mihály, Nardai József, Fischl Péter, Gaál György, Lenkay József, Biczó Lajos, Szabó György, Tóth János, Fartek Ferenc. Láng Pál, Schmoly János, Avár István, Grastyán Gábor fejenként 2 koronával, mely összegből a felmerült postaköltségekre levonatott 70 fillér, a fennmaradt 27 K 30 fillért pedig átadtam kiküldöttünk: Holzbauer Mihály kartársnak és elnökünknek.

Midőn a hozzájárulóknak ez uton is hálás köszönetemet nyilvánítanám a közügy érdekében tanúsított áldozatkészségükért, egyuttal sajnálattal kell megemlékezmem arról is, hogy vannak vas megyei tisztelt kartársaink közt olyanok is, kik eddig ugyan mozgalmunkat mindenben támogatták, de midőn a kiküldött költségeihez kellett hozzájárulni, nem jelentkeztek.

Csém, 1906 május 9.

Nardai József,
jár. erdőőr, v. jegyző.

HIREK.

Halálozás. Egy visszaérkezett lappéldány címszalagjára a postahivatal által tett megjegyzésből megdöbbenéssel értesülünk, hogy Dubszky Gusztáv kartársunk, szamosújvári kerületi főerdőőr, lapunknak és a járási kartársak mozgalmának buzgó hive meghalt. Legyen köztünk emléke örök!

A trónörökös vadászata. Zimonyból jelenti tudósítónk: Ferenc Ferdinánd királyi herceg Hardegg gróf kapitány kíséretében Bécsbe utazott. A királyi herceg három napig vadászott Kupinovo erdőségeiben és mocsaraiban. Elejtett tizenhat sást, köztük két királysást és nagy tengeri sást, továbbá százkilencvenöt vízimadarat. Ez utobbiak közt van sok daru és gém. A királyi herceg már hajnali négy órakor kikocsizott a sasok fészkéhez, a melyeket fészük elhagyásánál lőtt le. A királyi herceg vadászata alatt hajón lakott.

Vadászok figyelmébe. A kultura folyton szűkebb térre szorítja a vadállományt. Mindég több lesz a vadászó, kevesebb a vad és drágább a vadászterület. A vadász tehát kisebb és drágább területre szorul. Hogy ezen kisebb területnek akkora hasznát vehesse, mint az eddigi nagyobb és olcsóbbnak, előtérbe jő, hogy a vadászat gyakorlatához is bizonyos szakismeretet kell elsajátítani. Diszesen illusztrálva és gazdag tartalommal szolgálja a vadászati ügyet az Országos Vadász-Szövetség hivatalos lapja: a «Vadászat és Állatvilág». Ezen kitűnő és olcsó szaklapot Parthay Géza szerkeszti. Megjelenik havonként kétszer. Előfizetési ára félévre 4 K. Mutatványszámokat díjtalanul küld a lap kiadóhivatala Budapest, Rottenbiller-utca 30 sz.

Állami altisztek és szolgák mozgalmá. Az állami altisztek és szolgák országos bizottsága értekezletet tartott, amelyen elhatározták, hogy küldöttséget menesztenek Wekerle Sándor miniszterelnökhöz s megújítják előtte azt a kérelmet, amely a fizetések rendszeres megállapításával kapcsolatosan az államszolgálati pragmatika megalkotását sürgeti.

Letartóztatott hercegi pár. Wrede Adolf hercegnek Mecklenburgban levő basedovi kastélyában a minap egy elbocsátott szolga följelentésére a hercegi pár távollétében házkutatást tartottak, s a kastély ezüstkamrájában nagymennyiségű, különböző elsőrangú szállókból származó ezüst-neműt találtak. Az ügyesség Wrede herceg és felesége ellen, aki dúsgazdag argentiniai családból származik, elfogató parancsot adott ki. Mint Berlinből táviratozzák, Wrede herceget és feleségét Madrid közelében letartóztatták. Kétségtelen, hogy a hercegi pár kleptomániában szenved, mert épen nem voltak rászorulva arra, hogy aránylag nem nagy értékű s alig értékesíthető ezüstneműt lopjanak.

Lélekkufárok a vidéken. Pécsről írja tudósítónk: Hetek óta rejtelmes eltűnések foglalkoztatják a pécsi rendőrséget. A jelentések rendszeresen 12—14 éves, kifejlődött leánykák eltűnéséről szólnak, kiknek a rendőrség — minden fáradozása mellett — sem tudott a nyomára jönni. Csütörtökön is hasonló feljelentés érkezett a rendőrséghez. Tóth Illés napszámos Julis nevű tizennégyéves leánya az eltűnt, a ki szerdán delután eltávozott hazulról és máig sem került elő. Az apa azt a gyanút is kifejezte, hogy leányát valószínűleg lélekkufárok hálózták be, kiknek sikerült is a romlás útjára vinni. A rendőrség ez irányban is kiterjesztette a vizsgálatot s máris meglepő tényeket derített ki, melyek amellet szólnak, hogy az eddig eltűnt serdült leányakat egy pécsi asszony, K. Mari csábította magához. A vizsgálatot most ebben az irányban folytatják és valószínű, hogy a bűnösök hurokra kerülnek.

Szerződöttett esőcsináló. Newyorkból jelentik a következő érdekes történetet: A kanadai Yukan-terület hivatalosan egy esőcsinálót szerződöttett. A múlt évben ugyanis isszonyu aszály volt Yukan-területen.

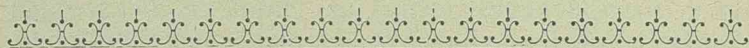
leten s a lakosság most szerződtette Hatfield esőcsinálót, aki mikor megjelent Yukon város tanácsa előtt, kijelentette, hogy jól áll s kezességet vállal azért, hogy a yukoniaknak az idén bőven kijut az esőből. Az ügy a központi kormány elé került s sir Wilfrid Laurier kijelentette, hogy nem avatkozik a dologba. Hatfield 60.000 koronát kap. ha megfelel szerződöttetésének.

Egy Milliő korona. Mennyi egy milliő? Óriási összeg, a melynek évi kamata gondtalan uri életet biztosít boldog tulajdonosának. egy milliő egykoronás 80 nagy zsákot töltene meg, melynek elszállításához 5 szekér szükséges. Ugyanezen összeg egymás mellé helyezve egy 25 kilométeres vonalat foglalna le, a melyet a gőzvasut majdnem egy óra, a katona pedig 6 óra alatt tesz meg. Ily nagy összeget, egy millő koronát szerezhet magának bárki, ha **Havas Testvérek** hírneves budapesti bankházából való osztálysorsjegyet vásárol. Ezen sorsjegyek városunkban kaphatók **Hientz József** papirkereskedőnél. Bővebbet a hirdetési rovat nyújt.

Agyónszurt erdőőr. Pavlenka István erdőőr Domoszló községben betért a csárdába, ahol csendesen borozgatott. A szomszéd asztalnál ült Ferenc István rovott multu napszamos és minden ok nélkül belekötött az erdőörbe. Pavlenka egy ideig tűrte a bántalmazást, majd csendre intette a napszámot. Erre Ferenc felugrott, előrántotta kését és markolatig dőlt a szerencsétlen ember szívébe. Pavlenka azonnal meghalt. A gyilkost letartóztatták.

Beomlott cirkusz. Brassóban az ottani Fekete-féle cirkusz minap este előadás közben összeomlott. A ledőlt oszlopok egy tizenhárom éves fiút agyonütöttek, s négy embert súlyosan megsebesítettek. A közönség a sátor alól csak úgy tudott menekülni, hogy a ponyvát több helyen zsebkéssel fölhasították; az így támadt nyílásokon másztak ki az emberek a cirkusz-sátor romjai alól.

Ötvenhárom óráig a vasuti kocsi alatt. Minap reggel, mint Párisból jelentik, a keleti expresszvonattal odaérkezett egy román ember, a ki Konstantinápolytól Párisig a vasuti kocsi alatt elbujva tette meg a hosszú utat. Bonzilás Dimitrinek hívják. Konstantinápolyban belopódzkodott egy gőzösre és ezen tette meg az utat Konstantinápolyig. Ott megvárta a keleti expressz indulását és az étkező-kocsi alá kuszott. Meglehetősen jól el is helyezkedett és így tette meg az utat Párisig. A különös utas ötvenhárom órát töltött a kocsi alatt.

Szerkesztői üzenetek.

Kovács István urnak. Branyicska. B. A. kartársunk a szászvárosi m. kir. járási erdőgondnokság irodájában van alkalmazva. **Vadásznak.** A közalapítványok alatt az állami jellegű intézmények alapítványai, míg a magán alapítványok alatt a magánosok hitbizományai értendők. **Mikó László** urnak. Erdő-Horváti. Sorait éppen most, lapunk zártakor vettük. A szó szerinti közlést nem tartjuk célszerűnek, mert ez talán még nagyobb széthuzást okozna, pedig éppen az összetartás erősítésén kell munkálkodnunk, de legközelebb talán alkalmunk nyílik az azokra való visszatérésre, akkor ugyanis, ha majd végre—valahára az Emlékirat kezünkbe kerül. **Erdélyi György** urnak. Szomolnok. Ha valaki állásáról lemond, az nem akadály annak, hogy kincstári szolgálatra ismét pályázhassék és oda bejuthasson, két szolgálat között azonban egy hónapon túl terjedő megszakítás esetén az előző szolgálat évei kárba vesz-

nek. Lemondása okára bővebben fogunk legközelebb visszatérni. **Ratimonszky Gábor** urnak. Molnos. Véleményét külön cikkben fogjuk tárgyalni.

A kiadóhivatal postája.

Szedlák Mihály urnak. Stracena. **Simon Kálmán** urnak. Szintye. **Fodor István** urnak. Szergény. A címet megfelelően kiigazítottuk. **Klespitz János** urnak. Gosztola. Folyó hó végén fog lejárni. **Urbán István** urnak. Leibic. Mult hó 15-én járt le. **Dániel Rupert** urnak. Mogyorós. Tudomásul vettük s feljegyeztük. A hiányzó számok mentek. **Falda Antal** urnak. Ó-Tura. Az év végeig van előfizetve. **Sándor Imre** urnak. Alsó-Homoród. A lapot itt legkésőbb a megjelenés napján, csütörtökön adjuk postára s így azt szombat reggelre a legtávolabbi postán is meg kell kapni. Talán az ottani postajuk kézbesítése rendetlen.

Hirdetések és pályázatok.

Pályázati hirdetmény!

Alulírott m. kir. erdőigazgatóság kerületében megüresedett három III-ad osztályu m. kir. erdőőri és előléptetés esetén három II-od osztályu m. kir. erdőlegényi állomásra 600 korona évi fizetéssel és illetve 400 korona évi szegődmény-bérrel és egyéb állományszerű illetményekkel pályázat nyitattik.

Az erdőőri állásra pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. törvenyzikk 37. §-ában körülírt szakvizsga letételét. az állami szolgálatba belépni kívánók pedig ép és erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszéző- és halló-képességüket kincstári erdészeti orvos, vármegyei főorvos, avagy honvéd-törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukról és illetőségükről tanuskodó anyakönyvi kivonattal, továbbá tanulmányaikat, nemkülönben a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való birását igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezüleg írt kérvényeiket folyó évi június hó 15-ig ezen m. kir. erdőigazgatósághoz nyujtsák be.

Kolozsvárott, 1906. évi április hóban.

M. kir. erdőigazgatósághoz.

Állást keres.

28 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, ki jól ért a fővad gondozásához, az apró vad neveléséhez és hálóval való -вaнp 'zoуeсeдoяq dak pusztításához, az erdészeti teendők minden ágazatában jártas; most is nagyobb uradalomnál van alkalmazva, állását pedig csak a nehéz megélhetési viszonyok miatt kénytelen elhagyni.

Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

8—10.

Lovassági karabély

Werndl-féle rendszerű, új pisztoly agygyal, jól hord jutányos áron eladó. Érdeklődők forduljanak alulírotthoz.

Glaser Emil
Szászsebes.

3—3

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.